

Rozs fürj fogoly fuvalom

Fürj a rozsban,
anyarozs masszát rágsz hosszan,
mikor a gabonában lődörögsz.
Szűrő napsugár
az érett kalászkok felett.

Fácán robog a rozsban,
egy nyúl két lábra áll,
felül és fülel, aztán
eliramodik hirtelen –
mondjuk így.

A fogoly meg amott egy eldobott
jókora hant. Hallani, ahogyan puffan.

A róka meglapul,
rózsabogár csapódik be a
kalászhullámzásba a fogoly után.

Honnan tudhatnád,
hogy ez lesz az utolsó pipacs és az
utolsó búzavirág?

Tájkép tájképpel

Egy tájképet tettem
a virágzó ringló
ágai közé.

A ringló ágai
megtartották a kartont
amelyikre a tájat festette
egy barátom
akinek elvesztettem a nyomát.

A barátom egyidős velem,
egy lány a selyemblúzos nyárból.
Bodzavirág dédelgette
akácós képzelet.

Elérhetetlen volt,
képeket festett kartonpapírra és
sárkányokat tenyésztett
a tyúkólak mögött,
amikor ott nyaraltunk.

Én csúzliztam
és hantokkal dobáltam a
tehervonatokat
és azon mesterkedtem
hogy valahogyan megfoghassam
a barátom mellét.

Selyemblúz alatt sejtelmes cicik.

Ő meg azt mondta,
hogy nem szeretné.
Fél kamasz fél csitrivel,
mezítláb, szódavíz
és kukoricások mindenütt.

Ezt el kellett mondanom
a virágzó ringlófának.
És neked,
kísértő lebegés.

Selyemholló

Reggel láttuk a párás fűvön.
Megpróbáltam, emlékezem-e még a
négyzetgyökvonásra. Néztem a természetes varjút
és gondolatban nyilvánosan kínlódtam egy darab
krétával a kezemben.
Nézetgyök. Meg a Laricsev feladatgyűjtemény.

A folyócska mellett vitt az út, balra bokrok, fák, rét.
Ott lépdelt komótosan, a deres fűcsomókat nézegetve.
Dolmányos varjú. Képe egy darabon követett még
a jobb oldali ablak üvegén.

Selyemholló.

Elbújtam előle a háztömbök közé
hogy láthassam.
Értelem
érthetetlen szürkeség
feladatgyűjtemény
madár a mínusz tartományban.

múlhatatlanság

elhalványult a szivárvány
hiába képzelsz helyébe egy másikat
eltávozott a nap
te keltél fel helyette hogy ablakot nyiss
volt idő amikor volt szivárvány most meg nincs
működik minden ahogy mondják
rendeltetés szerint

A könyvtárt elvitte

Nem áll lángokban, miként René Char írta
Georges Braque-nak.

Az ár vitte el a könyvtárat.

a Könyvtárat

a könyvtárat.

Elmosta. És kész.

Porlasztott költészet zacskóban?

Porlasztott élet zacskóban?

Granulált Xparancsolatok?

Óh, kedves zsák!

Húzz innen mihamarább.

„A Magányos csillagképe feszes.”

De ki vagy te, hogy engem megítélj?

A sárkány körülnézett,

aztán nem nézett körül.

tavaszi vagdalt

(megrongálási kísérlet)

a konyha előtti lépcsőn ma összeszámoltam
összesen kilenc italmérést szoktam régebben látogatni
az utánam kószálok időkbén

a *Flamin' Groovies* zenéje vett körbe
meg a méhek *zümögőkórusa*
lassan a tavasznak vége
a macskát szőrén üli meg a nyár
most csak oldalára dől
a konyha előtti fűben és vár

már ritkán megyek ezekbe az italmérésekbe
ott nyomakodnak a kereskedelmi adások
a hangszórókban meg a kivetítőkön felett
vetített veréb van a fán
az előtér előtti téren talán

és nem gyűjthatsz cigarettára akkor se ha dohányzol
és akkor sem ha már abbahagytad ahogyan én
valamikor a múlt században vagy később vagy korábban
nem tudom már
de most olyan vidám az idő hogy felkerekedünk
a kedvem és én

egy összecsucskható vászonszéket veszek magamhoz
útközben egy csomag dohányt és papírt és megyünk
olyan vidám az idő a kedvem és én

az első italmérés előtt
nagyjából öt lépésnyire a bejáratnál
elhelyezem a széket az ajtóval szemben
leülök és sodrok egy szálát
rágyújtok elszívom teátrálisan
a vékonyra vágott dohányból sodort cigarettát
és ezt még nyolc helyen megismétlem

elvégre olyan vidám idő van
és a levegő is olyan tiszta hogy az ostobaságon
messziről átlátni ahogyan ott úszik a mennyei patakban
a szemét-válogatottban a szabadban

puszpángmolyok

egyszerre lökik el magukat a fenyőágról
a vadgalambok felettem
kétoldalt bukszus sövény
jobbról balról ajtó nyílik és csukódik
a bukszus sövény falán
heinz edelmann rajzolta ezt a figurát is
a kihízott gitár hamis hős hasán
a búcsúk koncertje egy képernyőn

átrohan egy nem létező lény
jobbról balra talán
lányok szaladnak legelől

eldobott bugyik potyognak utánuk
legalább negyvenen vannak
mit kereshetnek a bukszusok szegte úton
nem tudom

egy kihízott gitár
a bugyik nem érdekeltek
a lányok érdekeltek és hogy miféle betegek
akik bugyikra gerjednek
bár ez sem különösebben
ki nem volt még velem? rikoltottam világgá
sok éve az *elvetemült történetek*-ben
érdeklődés fog karon érdektelent
ez a gitár jelen idejű
balról jobbra átvillan részletgazdagon
aztán vissza & vissza talán
a búcsúk koncertje egy képernyőn

hogyan ki volnék és te ki lennél
egy mindent átkaroló ölelésben
ezt sem tudom
de legalább megkíséreltünk erre
fényt deríteni

nyissunk be a bukszus ajtón
csukjuk be utánunk és
toljuk rá a reteszt
visszaszállnak a galambok